

наши връстници към Костовска махла? Дали сж излѣзли горнѣкрайчета отсрѣща? И дали се виждатъ тѣхнитѣ оврѣтници...

И засмича ли се нощѣта къмъ долния проломъ, отъ калето — първи ние ще запалимъ оврѣтникъ и най-замашниятъ между насъ ще го завърти колко сила има. Оврѣтникатъ се разпаля, навитата слама пращи и хвърля искри и лжчитѣ на пламъка му се прѣскаатъ далече надъ село. Не сварили да запалимъ втори оврѣтникъ, ей че свѣтва надъ Костовската махала, обадятъ се отсрѣща, послѣ къмъ чучура, сетиѣ на оброчещето, че и дѣцата по стѣгдища и друми запалятъ малки оврѣтници — и цѣлото село свѣтва. Всѣки, който си е приготвилъ по нѣколко оврѣтници, пали ги едно слѣдъ друго и кой колкото му сила държи, върти го запаленъ около глава...

... Движенитѣ се, кржгообразно, огньове въ настѣпилата тъмна прѣдпролѣтна нощъ прошарятъ простора съ златисти пояси; будятъ се заспалитѣ птици изъ заглжхнали дървеса... и току се раздадатъ подскрижени гракания на врани изъ върбака край рѣката; мърнатъ се чернитѣ имъ крила, озарени отъ развъртениѣ оврѣтници; отъ другадѣ изплющатъ крила прокудени гугутки и летятъ високо надъ село; разлаятъ се селски кучета; по стрѣхи и чардаци наизлизатъ хората — въ селото чудо като че става. Всѣки гледа отъ оврѣтникъ свѣтлина да го огрѣе, че прѣзъ лѣтото бълхи да го не хапятъ. А по-старитѣ по височинитѣ надничатъ, да видятъ гдѣ най-силно свѣтятъ оврѣтницитѣ, че на тамъ стада да пуцатъ, защото отъ приказка се знаеше: на тамъ трѣвата митилъ прѣзъ това лѣто